

La Pancarte Noire de Saint-Martin de Tours, brûlée en 1793, restituée d'après les textes imprimés et manuscrits, Nr. 83

Sancta generalis synodus episcoporum XIII provinciarum, Lugdunensium scilicet, Rothomagensium, Turonensium, Senonum, Viennensium, Arelatensium, Vesontionum, Moguntinorum, Agripinensium, Trevirorum, Remorum, Biturigensium, Burdegalensium, Narbonensium, qui secundum instituta ecclesiastica favore sedis apostolicae ac nutu dominorum nostrorum Karoli Calvi et Clotarii regum gloriosorum anno dominicae incarnationis DCCCLX, indictione VIII, VII Idus Novembris convenimus in villam Tussiacum Tullensis parochiae omnibus ordinibus, potestatibus, personis ac dignitatibus universis praesentibus scilicet et futuris, gratia vobis et pax a deo patre et domino nostro Iesu Christo, vero filio eius, et a sanctissima trinitate scilicet individuae deitatis, detur atque multiplicetur.

Cum apud nos ecclesiasticae utilitatis atque necessitatis negocia more ecclesiastico ventilarentur atque diffinirentur, obtulit nobis venerabilis abba Hilduinus privilegia monasterii sancti Martini, quorum tenorem comperimus, beatorum episcoporum ac praedecessorum nostrorum subscriptionibus roboratam. Inter quae ostendit nobis testamentum sancti Aredii de rebus a se sancto Martino datis, quod ipse manu sua conscripsit et sub maximis attestationibus confirmavit, testamenta etiam de Bladono et de Burgogalo ac de Lirado nec non et praecepta regum atque imperatorum, qui tempore obitus beati Martini ipsum coenobium honorabiliter coluerunt et rebus atque donis admodum ditarunt, sacrae synodo praesentavit. Prosecutus est etiam idem venerabilis abba Hilduinus, quoniam infestatione Nortmannorum, qui ante hos annos monasterium illud succenderunt, quaedam tam privilegia episcoporum quam praecepta regum ex eodem loco sint perdit, sed plura paucis praesentibus ministrorum sint sollicitudine custodita, sed et in commotione regni, quae mota est nuper seditiosorum hominum factione, quaedam loca et villas minus necessario deum timentes sibi in suam perniciem usurparunt. Inter quos et Emenus monasterium sancti Aredii, quod ei iam tertio et regia potestas et episcopalis auctoritas interdixit, sed diabolica obduratione a suo perverso conatu resipiscere noluit, suavis quoque nomine et durus conamine et actione in damnationem suam sibi usurpare praesumpsit. Quapropter sanctorum episcoporum et praedecessorum nostrorum, qui cum deo in caelis regnant et in terris miraculis coruscant, confirmationum privilegia prosequentes hoc quoque privilegium communi consensu fieri et a nobis confirmari decrevimus, ut, quorum sedibus praesidemus, confirmationem etiam robaremus evangelica et apostolica atque canonica et episcopali auctoritate confirmantes et obtestantes, ut honoris privilegium, quod caenobium venerandi semperque colendi beati Martini pontificis gloriosi tunc temporis habuit, quando domnus Karolus divinae memoriae imperator ab isto saeculo emigravit, ab omnibus conservetur. Res quoque et mancipia, quae tempore illo tam in Alamannia quam in Francia vel in Italia sive Aquitania seu in Provincia vel ubi et ubi legitimo iure possedit vel quae postea vota fidelium eidem sancto domino contulerunt vel quae de cetero collata a quocumque extiterunt, nemo contra statuta canonum sibi usurpare praesumat sive pessumdet et praesumptores, qui eas nunc indebite retinent, postquam haec ex divino mandato praeceptionis et confirmationis nostra auctoritas ad eorum notitiam venerit, nullatenus contra statuta divina vota fidelium infideli usurpatione sibi evindicent, sed dispositione rectoris monasterii beati Martini, quae sua sunt, licenter et libere ordinari

permittant. At si contra haec statuta forte quisquam praesumpserit, secundum canonicas et apostolicas regulas ac privilegia beatorum episcoporum, qui nos in domino praedecesserunt et iuxta sancti Aredii testamentum a communione redemptionis nostrae et omnium fidelium societate iudicio sancti spiritus alienus efficiatur, donec resipiscat et, quae monasterio sancti Martini sunt tradita, cum satisfactione restituat.

Herardus Turonensium metropolis episcopus subscripsi.

Rodulphus Bituricensium archiepiscopus.

Guntarius Agripinensis ecclesiae episcopus.

Atto indignus episcopus firmavit.

Launus Aequanusinae sedis episcopus.

Arduinus Wilanae ecclesiae episcopus.

Stabilis Harvarnensis ecclesiae episcopus.

Raginelmus Tornacensis ecclesiae episcopus.

Humfridus Morinensis ecclesiae episcopus.

Ionas Eduorum episcopus.

Cristianus Autisiodorensis ecclesiae episcopus.

Remigius Lugdunensis ecclesiae episcopus.

Hincmarus sanctae ecclesiae Remorum episcopus.

Wanilo munere divino Sennensis episcopus.

Frotharius Burdegalensis episcopus.

Hado munere divino Viennensis episcopus.

Agius indignus episcopus signavit.

Ercambertus indignus episcopus.

Ercenraus Catalanensis ecclesiae episcopus.

Isaac sanctae Lingonensis ecclesiae episcopus.

Baraldingus Maticensium ecclesiae humilis episcopus.

Godolsadus Cabilonensium ecclesiae humilis episcopus.

Adulphus Barcilonensis episcopus.

Hildegarius Meldensis ecclesiae episcopus.

Gunbertus Ebrocensis ecclesiae episcopus.

Wisaus sanctae Mariae titulo episcopus.

Inganardus Pictavensis ecclesiae episcopus.

Aeneas Parisii indignus episcopus.

Audesindus Helenensis episcopus.

Ego Alduinus indignus episcopus Aulensis.

Ego Fridoldus indignus episcopus.

Stadilo episcopus.